

Sigitas Birgelis

*Septynios dienos,
septyni metai*

Sigitas Birgelis

*SEPTYNIOS
DIENOS,
SEPTYNI
METAI*

PUNSKO "AUŠROS" LEIDYKLA
1997

Redaktorius
MARCELIJUS MARTINAITIS

ISBN

© Sigitas Birgelis, 1998

© Vaida Juozapaitytė, 1998

Sigito Birgelio rinkinys “Septynios dienos, septyni metai”

Sigito Birgelio eilėraščių rinkinys “Septynios dienos, septyni metai” - naujas žingsnis jo kūrybinėje biografijoje. Poetinės brandos ženklas - minties ir jausmo sutelkimas nedideliame teksto plote: eilutėje, frazėje, posme ar tiesiog dviejuose šalia esančiuose gramatiškai nesujungtuose žodžiuose. Todėl Sigito Birgelio eilėraščiai smarkiai trumpėja, nes tai liudija, jog poetas sugeba daug ką pasakyti labai taupiomis priemonėmis. Nesišvaisto plačiais mottais, nesisvaido tuščiais garsiai barškančiais žodžiais. Pagaliau ryškėja, pasakyciau, birgeliška miniatiūrinė eilėrašcio forma, savo reikšmių intensyvumu primenanti Rytų poeziją. Todėl šiuos tekstus reikia labai atidžiai skaityti, nes šioms miniatiūroms dažnai būdingi užtekstiniai žodžių ryšiai, negramatinės jų jungtys. Eilėraščiuose tarsi nesilaikoma skyrybos taisyklių, žodžių dariniai dažnai neatitinka mokyklinės gramatikos reikalavimų. O tai todėl, kad poetas bando prasiskverbti už įprastos kalbos ribų, jos kasdieninių reikšmių. Gramatinę kalbos jungimą čia dažnai pakeičia poetinis. O tai jam neblogai pavyksta.

Marcelijus Martinaitis

*Amžinybės
pradžia*

*už semitinių žvakių
žvakidžių, šventraščių, egzogenezių
išdidžių, pomastiškų pasaulių
karališkai išprievartautų moterų*

*blusos lenda į lovą
gyvenimiškos, neesančios
mirtis apjuokina žmogų
paskutinio laiko akimirksniu*

*su pirma sutikta valkata
norėjau keistis amžinybe
šakoto gyvenimo blyksnis
numestas į vargdienio delną*

*ieškojau kito gyvenimo
kitų sąslavynų, pamazgų, kartelių
ėjimo į dangų, kitų žemės lopkų
pridengiančių tavo nuogumą*

*iš krūčių, skaičių, kalendorių
ugnies nuolaužų, negyvų knygų
vaikiškų bėgimų į gyvenimą
lygiagrečių kreivių linksniuotėje*

*nėra gretimos tylos
gretimo laiko
savų, svetimų
veltui atidarytų gyvenimų*

*nėra vakarui laiko
atsisėsti, suvirškinti dieną
žodžiams užrašyti likimą
išspausdinti gyvenimą*

*Kiek kartų reikia pervystyti eilėrašį,
kad užaugintum knygai, žmogui,
amžinybei?*

Iš ko gimsta eilėraščiai?

*Iš tylėjimo, kaip vandens lašas.
Iš vėjo dvelkimo, iš pasimatymo su Ja.*

Ateina, pratęsia gyvenimą.

*Kiek reikia eilėraščių pervystyti
žmogų?*

*Kiek konvulsišku širdies dūžiu,
skalpelių kritiko rankoje, perskrotu
krūtinių,*

*kad žodis būtų paklusnesnis
už vaiką.*

*nekaltų nuolaužų lūpose
medžio labirintuose
išmesto laiko sąšlavynė
nepriimami gyvybės buteliai*

*kartus, perkoštas gyvenimas
ištuštėjo laiko inkstai
smegenys pasislėpė
už nepagrįstų užuojautų*

*kiek reikia medienos
popieriaus lapais suvirškintų amžinybių
kiek ryto aušrų, nakties nemigų
pinigų, kad nereikėtų skaityti knygų*

*kišenėje kužda vakaro tyla
gatvės šurmuly pasiveja pabėgusius vienatvėn
nėra nakties prieplaukų
svajonių išmestų nuolaužų*

*ateina gimdyti paskutinių patepimų
klausti apsimetusių poetų:
– kiek reikia išgerti alaus butelių
kad parašytum eilėrašį*

*iš vaivorykštės
ateina rytas
nusimetęs debesų drabužius*

*ateina
ramybės ieškotas
nepataisomas širdies ramumas*

*ateina
iš mirštančios žmonijos šermenių
ateina - neateina*

*atklysta iš peršviestos vaizdajuostės
juoda iš šermenų parėjusi diena*

*bet užmarštis namo negrižta
devynbalsės dainos lūpomis*

*dar dešimt tokių akimirku
ir bus nauja amžinybė*

*eilėraščiai
pikti liejasi į poetą*

*nori išprievartauti knygą
bet nėra kam*

*kas laiduotų žodžiams
ateinantiems iš nežinia kur*

*iš tylėjimo
lyg iš ugnikalnio
veržiasi eilėraščiai*

*noriu užgesinti nerimą
šimto metų tylėjimą
laukimo priežastį*

*laikas kuris neateina
pasiimti manęs
suklupusio
prie matulevičiaus akmens*

*lemtingas knygnešio maišas
nužengs nuo
gyvenimo
mirties valandą*

*jau perpildytos svajonės
išleisti traukiniai
pinigai, datos, kalendoriai*

*rūdią baltioj
pamerktos silkės
griaučiais atgręžtos į krantą*

*ant stalo kupino žmonių
viskio
užtvindinčio viską*

*kiek ašarų turi eileraščiai
kiek atkimštų
išgertų sapnų*

*hipertroninių dienų
žvakių, žioplių
nereikalingų amžinybių*

*kiek reikia gailėtis
žodžių
nepatekusių į paskutinę atomazgą*

*eglutė iškirta iš nacionalinio parko
džiugino vaikus
šaltosiomis ugnimis prisirpusios ugnies*

*vaikai
įbauginti vyresniųjų
paslapčia sudegino tėvo kluoną*

*tėvas, kuriam vaikai pastatė antkapį
palydėjo į žemę eglutę, degtukus
ir kluono pelenus*

*vaikai
greitai perspėjo kitus
kad iš nacionalinio parko nekirstų eglutės*

*ar užteks ryžto išeiti iš gyvenimo
verkia susišlapinusi naktis
linguoja nesuprastas gluosnis
prie žemės išėjimo dienu*

*iš interneto
išeina sekmadienio rytas
nakties nualintas
nesigailėk gyvenime gyvenimo*

*kai rašau eileraštį
regis išnykčiau amžinybėje
per ilgai užsitęsę žodžiai
nupirkti, naujai sudraskyti*

*į namus įsilaužė ruduo
visą naktį lijo lig ryto
ruseno neišjungtas gyvenimas
prašau, nežiūrėkit į mane*

*rašalas
užkluptas motinos iščiose*

*vakaro ir dienos vestuvėse
kosminė ryto tamsa*

*tylos kritulių
tylių negyventų*

*retēja gyvenimas
kaip sūrmaišis
vis mažiau norinčių
paklysti į gyvenimą*

*elegijos paukštis
vėluoja
į žodį
skrendantį amžinybėn*

*už septynių širdies nerimų
nesuprasto aritmetikos laiko
laukiančio tavęs amžinybėje*

*septynių girtuoklių svyravimų
septyniuose pasaulio kraštuose
miršta POEZIJA*

*rieškučiomis išeina tas
nesuvokiamas ieškojimas
amžinybės
šokolado atomazgoje*

*žonkilinis kūdikis, ieškantis krūtų
lūpų prispaustas
laukimo nerimas
matuojamas nuopuoliais ir pralaimėjimais*

*baigiasi Dievo dovana ant laukų
nėra žmogaus, kuris paimtų laiko ostiją
pasėtų pelenų grūdą
išdygusį pasaulio benamiams*

*nesapnuok nesapnuojamų sapnų
daiktų pririštų prie gyvenimo
išprotėjimų, barnių, paliaubų
užsibuvimo už drifuojančio laiko*

*negesink kasdienybės pelenų
sudegusių rankų nerimo
nesuprantamų kūdikio svyravimų
klyksmų nesuprantamų motinai*

*gotikos bažnyčių bokštai
susirinkę į benamių gimtadienį
didmiesčių dangoraižių viršūnės
varšuvos centrinėj stoty*

*pomirtinės vėžio konvulsijos
nesugebėjimo, nesugrįžimo nerimas
bėgimas pagal nutylėjimą
susirinkimas tu, kurie neateina*

Kas ir kas?

*susideda iš dvidešimt keturių
kūdikio nerimų
dvidešimt keturių ieškojimų
dvidešimt keturių susitikimų
su savimi*

*dvidešimt keturi širdies dūžiai
dvidešimt keturios statinės,
geriančios gyvenimą
dvidešimt keturi nuopuoliai
kekšės širdyje*

*viengungių vienatvės darykloje
dvidešimt keturi
negrąžinami negrižimai*

*nežiūrėk į amžinybę, apaksi
pro sudaužyto laiko stiklus
vaikystės žiūrėjimas į dangų
užtemdytas saulės ilgesio*

*pavargę debesys pereina gatvę
šaligatviai pritvinę mulkių pabučiavimų
mergų su dažytais plaukais
ašarojančių akių, širdies nuojautų*

*pasivijo lapkričio dienos
prirėmė prie gyvenimo kertės*

*nebuvo mirties vėlinėse
nesijaučiu nuskriaustas nei
pažemintas*

*daug kas ir niekas
netrukus neįvyks*

*blaivējo vakaras
keitēsi lyg paukštis
bakšņojo sparnu ī dangū*

*vaikišķas aidas
nusinešē giriā
iš krūčīū sēme gyvenimā*

*iškrito eilėraštis
iš lopšio
nebuvo vystyklų
užrašyti nebuvo kaip*

*paskui
vaikas
iškrito iš gyvenimo
visą naktį rėkė naktis*

*piliakalnis
laukia
jotvingių*

*bet eglinėje
nėra vietos
amžinybei*

*gyvenimo laikas
visageidžiantis
pratęstas
gėstančios šviesos*

*gyvenimas triukšmas
iš trisdešimt šešių dienlaukių
kūdikio nerimų
džiugių pasimatymų su motina*

*išrikiuotos dienos praeiviai
eina į svečius amžinybėn
kažkas dalina kelialapius
į senatvę*

*jei nespėsi
žemėje tave palaikys negyvu
ir išmes
į šiukšlyną*

*jau gęsta šviesa juvelyrinių langų
amžinybės ambasadoje*

*jurtoje iš keturių laikų
erdvės ir neapykantos*

*eina Babilono gatvės
apkurtusios nuo miesto šurmulio*

*skuba dienos pirmyn
senatvei paruošti vienatvę*

*liepē pasiimti
paskutini patepima
užupio stogai
pasenę kalendoriai*

*irēmintas tėvo veido
išdžiūvęs žvilgsnis
prakeiktas
sizifo ugnikalnis*

*pakyla rytas
kaip liftas
keliantis į dangų
šeštame gyvenime*

*viešbutyje
pro pirštus
bėga
pinigai*

*nuogas
išrikiuotas įsimylėjusių
nekrenta nuo kelio
autobusas*

*gyvenimo autostrada
purvinos automobilių sąžinės
sapnai, asfalto nuolaužos
grandinio akmenys*

*keičiasi laiko melodija
gyvenimo filharmonija
užmiršti metraščiai
vanduo, gėsinantis gyvenimą*

*neprisirišk
prie visageidžiančio nieko
pasaulyje, kuris
tavęs negirdės*

*iš vienuolyno
pabėgusi vienatvė
gyvenimo mūruose
bijo susapnuoti gyvenimą*

*jei kas sužinotų
kiek ši rytą
parašyta eilėraščių
nustotų skaityti knygas*

*dar pusė stiklinės laiko
amžinybės tęsmuo bijo
užspringti žodžiu, juoko šurmuliu
tylėjimu, nuliu*

*eilėrašti
pagirdyk
pagimdyk mane*

*gyvenimui
lūpoms
svetimoms moterims*

*vyno gurkšnojimui
tavęs skaitymui
ieškojimui tavęs*

*širdies nerimas
žodis, kuris myli tave*

*prikelia
amžinam gyvenimui*

*nežinojimas
nepateisina nežinojimo*

*žemėje, kur nėra
tuščių laiko dovanų
karvės mūkimų
karčių, peristų gyvenimų*

*laukiam matmenų
kubinių bandymų
chorų vėluojančių į žodį
žioplių išsigandusių moterystės*

*vilniuje
eilėraščiai per naktį*

*visi iškriko, neliko pirmininko
valančiausko nei šlepiko*

*anksti ryte
rašiau luošus eilėraščius*

*aidas nusineša
skaudžiai apsigavusius
nesupratusius
rugių lauko kalbos*

*jau išsibėgiojo trąšos
rugiai, alkoholikai
nepasotinta nakties tyla
ir laiko užuojauta*

*vakaras bėga nuo traukinio
renka išbarstytus pabučiavimus
prašo nešiukšlinti visatos
klausimais apie amžinybę*

*ugnis ieško vandens
žmogus savo kūrejo
lipdo molį iš bučinių
nemoka nemylėti*

*pilnas žagsėjimo
užsitęsios tylos
žioplių nesuprastas
ėjimas į nežinomybę*

*nereikalingos amžinybės
laiduose
laikas kaip revolveris
žudo norinčius pasilikti*

*iš anapus ežero
papiktinantys laišakai
kviečiantys bristi
į vandenį*

*išnyra iš vandens
gražios moterų kojos
išskleistos žiūrėjimui
paslėptos rankų glamonėms*

*išrėktos, panaikintos tylos
viengungių vestuvėse, rūpesčių gatvėse
už pečių žmonės sakys:
- lietus neatneša laimės*

*netoli, už tūkstančių mylių
tūkstančio tūkstančių
žinduolių, butelių
geriančių amžinybę*

*vasara nukrito sniegas
ženklas, kad vėl ateina žiema
bręsta serbentai, noksta vynuogės
mokosi vaikščioti kūdikiai*

*gyvenimas svaigina akis
skrenda kaip musės
elektroniniai laišakai
bet nenutūpia, neįkanda*

*tuoj parveš mirusius iš gyvenimo
susirinks žiopliai prie kelio
spėlios, kuri amžina, kuri laikina
abraomo pranašystė*

*kambarys laukia audros
kaitra veja moteris į gatvę
apdegusias krūtis pridengia debesys
lietus nuplauna žvilgsnius*

*tuoj prie ežero išvažiuos tylą
liks ištrauktas iš vaizdajuostės
klyksmas ir greitai, lėtai
bėgantys gyvenimo kardai*

*niaukiasi eilės, pasiruošusios
į gyvenimą, bet trūksta žodžių
išeina ruduo
gyveniman kraustosi vaikas*

*ateina
tylos gyvatvorės
išprievartauti eilėraščiai
pavargusių žodžių tyla*

*jau vasara baigėsi
nuo šermukšnių pagelto ruduo
išbėgo naktys, gatvės
užgeso tamsūs saulės blyksniai*

*niekur nerandu numesto laiko
žemėje - antrojo gyvenimo
laukuose - neperištos karvės bliovimo
prisisiurbusio, prisirišusio prie namų*

*jau uždengti svetimų gyvenimų langai
žopli pasikesinimai į moterystę
laikas išrauna sekmadienio tylą
kaip skaudanti danti*

*vėluoja gyvenimas
į gyvenimą
tyloje
skubiai atsisako moterystės*

*iš nevaisingų
pavėluotų pabučiavimų
ateina laiko klausimai
prasimanę, apkalbantys žvilgsniai*

*ryte, prišiuokšlintas kritulių
užnuodytas automobilių variklių
šizofreninis dienos ritulys
atrieda kaip eilinis egzaminas*

*be vakarykščių tvarščių
laiko sugadintų ieškojimų
ištraukatų iš nesuskaičiuojamų
neapsivedusių valandų*

*atslenka uniformuotas krabas
durpynų parvežtas ruduo
autobuse suglamžytas guli
negražus lietuvos rytas*

*Amžiniai
akimirkliai*

Vilniuje –
gatvės pritvinkusios automobilių
žmonių skubančių į rytdieną
šurmulio ateinančio iš tylėjimo

Vilniuje –
dangus užrioglintas mėnesienos
išniekintas pienėm, žvaigždžių taku
tylėjimu, pasimatymu su vidurnakčiu

Vilniuje –
kažkas tempia mane į paskutinį atodūsi
gyvenimo rankos
iškeltos pagal nutylėjimą amžinam gyvenimui

Vilniuje –
nėra Vilniaus, o už gyvenimo ribų
statomas miestas, kuriame kiekvieną pavasarį
susirenka poetų sielos ir mirusios eilės

*praėjo penkeri metai
supriešintoj, nesuprastoje
kalbos ir kryžių žemėj*

*ar galėjo būti daugiau
išmestų vaikysčių
proto antkapių*

*ar galėjo būti daugiau paminklų
kalbos sargų
daraktorių ir mokytojų*

*Punske
vėl persekiojama žemė
atsaikėta po saiko amžinybei*

*eglinės piliakalnis
kaip laikas
nublaškytas nuo šakų*

*veržlus po egle
po pušim
palaidotas jotvingis*

*žiūrėk į lietuva
tęsiasi iš anapus
per upę permesta svirtis
nuosprendis pasilikti*

*tėvo laukuose
stovi kaip dalgis
žeme, užsidėk ražienas
nežiūrėk į lietuva*

*žemėje dangus
lyg paskutinis nusikaltėlis
slapstosi soduose
skersai užstoja gyvenimą*

*po tėviškės stogu
džiūsta tėvo pradalgiai
ražienu prakaitas ir rankos
primenančios Lietuvą*

*gyvenimas
įleidęs šaknis į tėvynę*

*dienų, akimirku
septynių žodžių rytas*

*suklupęs ant laiptų
su girta vakarykšte diena*

*tėvynėje
savo namuose
tuščiam baltam lape*

*nežinomas gimiau
nežinomas
norėčiau mirti*

*žeme, uždenk mane
kaip nerimą, kuris paklysta
keliaudamas į žemę ir atgal
smėlėtos, lengvos rankos*

*ištrauktas iš motinos iščių
aš neturėjau, neturiu kitų
tik vieną, vieną, vieną
lietuvių*

*antgamtinė
nužengusi
nuo savo griaučių*

*tėvynė
prašanti pasilikti
amžinai akimirkai*

*soldino
atomų dulkės
ieško sūnų*

*miško tylą sugriauk
uždaryk miesto bokštuose
išvaryk gatvių šurmulį
ateik -
tėvyne*

*kiekvieną pavasarį
pakviesk besišaipančius,
seilinančius dangų
prašančius prisiglausti
nenorinčius pilietybės
tavo vaikus*

*daiktų ir žodžių žaidynėse
pasaulio pradžioje
1998 metais
prie kavinės
sėdėjo amerikiečiai
skundėsi
kad
kavinėje
lietuvoje
išeiviams nėra vietos*

*rytas dešimta valanda
dar pakaks laiko*

*dieną prispausti
prie gerklės*

*užsINUODINTI
nepriklausomybės neapykanta*

*žemė
laukianti paskutinio patepimo
dvelkianti senolių prakaitu*

*užmiršta vaikų
kaitroje negali pasislėpti
nuo tėvynės meilės*

Gienavui Kulavui
etnokosmologijos ir kosmoso šeimininkui

*eina atnašauti mišias
skrendančių kometų laikas
supriešintas kalendorius
pasemta saujoje diena*

*jau išdrožtas stebėjimo bokštas
ir senolių molinis indas
kuriame tilpdavo gyvenimas
ir viena saulės sistemos žvaigždė*

*praeivių mišios
transliuojamos kiekvieną sekmadienį
nužengusiems į dangų autobusų stotyse
iš ubagės maldaknygės*

*moteris katedros aikštėje
prašo malonės
bet praeiviai žiūri į ją
kaip į paskutinę girtuoklę*

*laikas
bėgantis nuo lopšio*

*pabučiavimų
amžinybėje*

*atleistas
giliai tikintis Dievą*

*einu
gyvenimu
žingsniais
tikinčiais Dievą*

*ateina
tikinčiųjų padangtėje
Kristaus krauju
atpirktas gyvenimas*

*už gražių pasimatymų su tėvyne
nukrėstų rudens sodų
susirinkusių obuolių, kvapų
nakties vėjo gūsių*

*avižų lauko gyvenimas
per daug, per daug gyvenimų
žmonių, spindulių, pakrančių
sustingusių, užmirštų pasikalbėjimų*

*varšuvoje –
aistringa nakties šviesa
pakimba ant dangoraižių viršūnės*

*karaliaus Žygimanto kolona
palinkusi virš miesto
linksmina laukiančius rytdienos*

*tuoj virš dangaus patekės liftas
septintam aukšte
septyneri metai nusileis į apačią*

*sunkiasi diena į gerą vyną
kambarys raudonom akim
skaitys mėnesieną*

*ant saulės sustingusio disko
kultūros ir mokslo pamatai
univermagai atidarys duris į
dangų*

*naktis dar varšuvoje
naktis -
varšuva dar miega amžinybėje*

*nekantriai pakvimpa tėvo kumelė
laukai pritvinkę arimų
svyruoja pabučiavimų šakos
nušienautų pievų naujo laiko tąsa*

*mano širdį ištrink, užrakink
pakeisk miesto šurmilio bokštais
tėvo rankų šilumą nuo plūgo nušluostyk
ateik iš tylėjimo, kai nieks neateina*

*tarp laukiamų, nelauktų
galimų, negalimų pabučiavimų
klaidų, girtuoklių svyravimų
negyvo lauko šukuosenų*

*kaip sunki, palinkusi obelis
obuoliais nusirita į lauką
noriu suprasti laiką
kuris yra už anapus manęs*

*už anapus autobusų, traktorių
miesto tarakonų, eismo
tuščių pasivaikščiojimų
nereikalingų prisikėlimų iš gyvenimo*

*jei nori, rašyk, amžinybe
palieku suglamžytą gyvenimą
kaip vaiko išmestą popierių
nakvišių paklaustą nakties atsakymą*

*dar tyli kambarys, ryjantis lauką
miega nuotraukose fotografų diafragmos
saulė žiūri pro skėtį
nėra laiko, nėra laiko dūletį*

*ko verki, gyvenime
užskleistos atidarytos durys
meilės amžinybėje*

*jau užmirštos klaidos
saldūs, nemieli
pabučiavimai*

*už pabirusių rožančių
pražilęs senmergių laikas
prarastos akimirkos
metais nemylėtos rankos*

*už gyvenimo laiko
duona skanesnė už mėnesieną
laukuose lenkiasi rugiena
klauso kaip plaka širdis*

*baugina kaktūs ketureiliai
ant žodžių baisių, iškalbėtų
ant pasenusių nemylėtų
moterų, užnerta amžinybės kilpa*

*Neatkeršinsiu
meile*

*jei ištarsi mane akimis
pasibaigs mano vienatvė
vanduo susikraustys į ežerą
vakaras uždegs mėnesieną*

*slenka atpirkimo vaizdajuostės
už mirties kadru pareisiu namo
sapnuosiu lauko voratinklius
ilgesingus ežerų pasivaikščiojimus*

*ežere lėtai leidžiasi vakaras
nežadink per anksti bučinių
dar tenai tegul užsitęsia dūmai
ir įsimylėję gelia uodai*

*pastelinio laiko klaida
lūpdažių perbrauktas veidas
nėra tavyje tos, kurios nėra
kurios neieškojau, klajodamas po visatą*

*laukuose visažinis laikas
laukuose nėra gyvų, nėra mirusių
nėra karvių nerimo prieš audrą
nemylimų susitikimų su Ja*

*pasaulis, kurio nėra
dienos, kurios neateina
šventės, nesulaukiamos
prisilietimai grąžinti atgal*

*auštančio gyvenimo retrospekcijos
čiulbėjimo rytas, nešnekėjimo rytas
savas, svetimas
žioplas meilės pakartojimas*

*senamadiškai pradėjau gyvenimą
nemylimą lydėjau namo
važiavo autobusai, raudonavo
šoko maršą*

*norėjau pažvelgti pro langą
į bėgantį gyvenimą
bet nusukai galvą
ir išlipai prie paskutinės stoties*

*prisiglausiu prie ugnies
prie vandens prisiglausiu
tikinčiųjų nenuvilsiu*

*nusiprausiu alyvomis
lietum nusiprausiu
nekepėsiu gyvenimu*

*neatstumsiu nemylimų
mylinčių neatstumsiu
neatkeršinsiu meile*

*atsisveikino rankos
pabučiavo
bučiniai liko anapus sapnų
ant erškėtrožių, spyglių ir eilėraščių*

*gedulo nakties šėšėlis
praskrodė tylą, pritvinkusią
gedulingo lagamino atsisveikinimų
nesakyk sudie*

*dėkoju už telefono laidus
už atsisveikinimą
už tai, kad niekada nepaskambinsiu*

*dėkoju
kad po vakarykštės dienos
nebus saulėlydžių*

*dėkoju
kad tie, kurių nėra
neateina, kad būčiau su jais*

*prisiglamžiau
prisirinkau jūros dugne
ieškojimo tavęs
tavo pėdsakų*

*lazurinė naktis
parvedė neparvedamus
pakibusius virš jūros
matematikos dėsnų labirintuose*

*ezopinės kalbos triukšmas
išimylėjusių tylėjimas
negalimų pabučiavimų
pavogtų pabučiavimų*

*pavasario rankose
rudenio meilė
nušluostyta
laiko aistra*

*iešmas, įsmeigęs dešrą
pažadintas kartaus saldumo
nėščių lūpų prispaustas
ugnyje prisirpęs pabučiavimas*

*dainuojančios
tyros girtuoklių glamonės
sausra dvelkia iš butelio
vaišina vaistais nuo nemigos*

*netikėk
nuodėmių prisikėlimu
trumpi sijonai
apnuogins geidulingus žvilgsnius*

*nevaikščiok nuoga
prie kelio, kur ieškosiu
pakvopusių česnakais
neesančių lauko gėlių*

*idėjau save į fotojuostą
suplėšytą, peršviestą
pažaliavusią laiko nuotrauką
laiko dirbtuvėje užlakuotą gyvenimą*

*atgrubusios rankos
mykė nuo nemylinčios glamonių
ir vis dar žiūrėjo į mane
kaip į tą, kurio nereikia*

*ištryškęs iš klaidų
suartėjimų, orgazmų, mėnesinių
gyvybės pabučiavimų*

*artėja
neištikimų moterų seilėmis
mirties lūpomis pateptas gyvenimas*

*reikėjo rėkti, apsirengti nuogai
dar kažkur susirenka
ir išsiskiria pabučiavimai*

*paskutinį kartą
atviras nakties bliovimas
sulaiko tylą*

*ilga negyvenimo diena
lyg užmarštis
lyg raktas
įkištas į laiko spyną*

*užrakintas klaidų lovoje
meilės žodžiuose
įsimylėjusių
pamirštas ruduo*

*ateina iš gimdos
gimsta iš amžinybės
gatvės šurmulio
iš mėnesienos*

*dingsta iš meilės
vakaros tylos
vaikų klyksmo
rašymo eilėraščių*

*pavėlavusiems į mėnesinę
sunešiotą
nuvalkiotą
įsimylėjusių*

*mergaičių pavėsinėje
lovoje
nulaužtas nuo šakų
gyvenimas*

*atėjimai iš bangų
tylos užkalbėjimų
tylėjimų apie nieką
negrįžtančių bangų*

*žvilgsniai
prispausti pabučiavimų
eisėnų aplink gyvenimą
krūtimi nusikorusių dienų*

*sėja rudenį raudonas šermukšnis
bręsta serbentai
krenta į vyną
traukia iš gyvenimo gyvenimą*

*nuovargis prispaudžia galvą
saulės pabučiavimų rinkoje
asilas plauna rankas, sako:
- iš šito rudens bus vynas*

*durių užsklęsta mėnesiena
už sidabrinį, beržinių dienų
dvejus metus per ilgai
užsitęsę pabučiavimai*

*pageltusių pabučiavimų albume
fotolaboratorių fotojuostose
surišti santuokiniai žiedai
autorių baimė, pažadai,
įsipareigojimai*

*pasenusių dienų ramentai
išbarsto meilės pelenus
santykiauja prie laužo
užgesusios nakties žarijos*

*užsikrėtę amžinybės
pabučiavimais
darnaus laiko
vystyklusose*

*saulės prožektorius
laiko rėmus
užrakintom akim
eina į šviesą*